

عنوان مقاله:

تجلی باورهای عامیانه و خرافی در منظومه ویس و رامین

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی علوم انسانی و مطالعات مدیریت (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مهدی باقرپور - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان، خرم آباد

صفیه مرادخانی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه لرستان، خرم آباد

خلاصه مقاله:

باورهای عامیانه یکی از عناصر مهم سازنده فرهنگ عامه است که از دیرباز با زندگی و فرهنگ توده پیوندی ناگسستنی داشته و تا به امروز هم بخشی از فرهنگ و زبان و ادبیات ملتها بوده است. شاعران و نویسندگان قصه پرداز، از عناصر فرهنگ عامه برای تصویرآفرینی و یا انتقال اندیشه ها و اهداف خود، به شکل های مختلفی بهره می گرفته اند. بازتاب فرهنگ عامه در آثار هنرمندانی که از پایگاه مردمی بالاتری برخوردار باشند، قویتر از دیگر شاعران و نویسندگان است. فخرالدین اسعد گرگانی نیز از باورهای عادی و عامی مردم، به عنوان یکی از درون مایه های شعر خویش بهره ها برده است و شعر او سرشار از آداب و رسوم، و باورهای عامه قبل از اسلام تا زمان شاعر است. در این مقاله، با روش توصیفی- تحلیلی، باورهای عامیانه که از نظر برخی خرافی قلمداد شده اند، در منظومه غنایی ویس و رامین، باهدف آگاهی از باورهای مردم روزگار شاعر و فهم بهتر متن، تبیین مورد بررسی قرار خواهد گرفت. مواردی نظیر اعتقاد به سعد ونحس بودن اجرام فلکی، خسوف و کسوف ماه، قضا و قدر، نقش دیو، غول و پری در باورهای مردمی، اعتقاد به افسون، طلسم و جادو، چشم زخم، اعتقاد به بخت و سرنوشت، تاثیر شیر پاک در پرورش انسان، حرمت نان و نمک و نظایر آنها، تشریح شده اند و سپس شواهدی گوناگون برای هر یک از این منظومه ارائه گردیده است. یافته ها نشان میدهد که وی با به کار بردن بسیاری از این باورهای عامیانه، و احیاناً خرافی، به عنوان بخشی از فرهنگ عامه و فولکلور، در غنا بخشی به اشعار خود و تاثیرگذاری آن، موفق بوده است.

کلمات کلیدی:

باورهای عامیانه، فرهنگ توده، ویس و رامین، فخرالدین گرگانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1047273>

